

מכתב תנחומים על פטירת הרבנית הצדקנית רבקה שפירא ע"ה

למשפחת שפירא היקרה:

זכיתי להכיר קצת את אמא, הרבנית הצדיקה רבקה ע"ה, כ"ומהו"י אשה משכלת^א, שכולה מקרינה אהבה וטוב לב.

אכן, האהבה הראשונה בתורה בין איש ואשה – "הכל הולך אחר הפתיחה"^ב – היא אהבת יצחק לרבקה ("ותהי לו לאשה ויאהבה"^ג), ומבואר דהיינו כתגובה להרגשת יצחק את אהבתה הרבה של רבקה אליו, אהבה צנועה (בלתי־מפורשת) המתאימה לאשה (שבה דוקא התנחם על הסתלקות אמו – באהבתה הצנועה של רבקה הוא הרגיש את נוכחות אמו ממש, "האהלה שרה אמו", שאמו עמו ממש, ובזכות אהבה זו חזרו כל ברכות הבית שהיו בזכות שרה^ד).

אח"כ רבקה אוהבת את יעקב, אהבה מבוררת דקדושה, אהבה בטהרתה שאינה תלויה בדבר, אהבה הקיימת לעד – רבקה אוהבת את יעקב בעצם, ללא שום סבה חיצונית (משא"כ ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו"^ה, "אהבה התלויה בדבר" ש"בטל דבר בטלה אהבה"). יותר מכל אשה אחרת, רבקה מגלמת את האהבה התמימה והטהורה (ועל כן מבואר בחסידות שיחוד יצחק־רבקה הוא עיקר יחוד־זיווג איש ואשה בתורה).

א משלי יט, יד.

ב ע"פ פרקי דרבי אליעזר פמ"ב.

ג בראשית כד, טז.

ד ראה רש"י עה"פ. במספר סדורי שרה עולה 46 העולה רבקה (במספר סדורי)! שתיהן שוות לטובה. 46 היינו "האהלה", ו"שרה אמו" עולה 12 פעמים "האהלה", וממילא "האהלה שרה אמו" עולה אהבה פעמים "האהלה", אהבה פעמים שרה (במ"ס) דהיינו אהבה פעמים רבקה (במ"ס)! ר"ת "האהלה שרה אמו" אותיות אשה למפרע, שעם הכולל עולה רבקה (וכדלקמן בפנים שרבקה היא הנקודה האמצעית של תריג, העולה רבקה־אשה).

ה בראשית כה, כח.

ו אבות פ"ה מט"ז.

ז ראה לקו"ת ברכה צו, ד. ובכ"מ.

רבקה כולה (אומרת) אהבה. והסימן: **רבקה־אהבה** בהכאה פרטית (**ר** פעמים **א**, **ב** פעמים **ה**, **ק** פעמים **ב**, **ה** פעמים **ה**) עולה 435, משולש 29 ("ויאהבה"), כאשר **יצחק־רבקה** בהכאה פרטית (**י** פעמים **ר**, **צ** פעמים **ב**, **ח** פעמים **ק**, **ק** פעמים **ה**) עולה 3480, 8 פעמים 435, נמצא ש־435, **רבקה־אהבה**, הוא ממוצע 8 האותיות של **יצחק־רבקה** בחשבון זה, הכל בסוד "**ויאהבה**" של יצחק ורבקה!

והנה, במדרש "אשת חיל"^א כל פסוק ב"אשת חיל" נדרש על אשה צדיקה אחרת. הפסוק של רבקה שם הוא "גִּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ" (היג של "אשת חיל", "גמלתה" לשון גמל, עליו רכבה רבקה בבואה להנשא ליצחק – **הגמל** שלה היא מעולם **התהו**, "**גמלתהו**", אבל הוא היה גמל טוב מאד, מקור גמילות החסדים של בית אברהם, המדה בה בחן אותה אליעזר, ודוק). ומפרש המדרש שם: "גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה" זו רבקה אמנו, שגמלה ליצחק טובה בשעה שמתה שרה אמו^ב.

יש מפרשים שהכוונה לכך שבאהבתה של רבקה ליצחק היא נחמה אותו ושבזכות זה חזרו הברכות של שרה כו' כנ"ל. ובילקוט מעם לעז מפרש שרבקה גמלה עם יצחק טוב בזריזותה ונחרצותה לומר (נגד רצון המשפחה) "אלך!"^א, אם תרצו או לא תרצו – אני הולכת על (שידוך) זה! והנה, ידוע ש**רבקה** ועוד "**אלך!**" עולה **משיח** – זו תכונה משיחית של ילדה בת שלש שנים, שכבר היא "אשה משכלת" ביותר (ראויה לבית אברהם, שהכיר את בוראו בגיל שלש^ב, "והו' ברך

ח סוף מדרש משלי.

ט משלי לא, יב.

י בראשית כד, סא־סה (וראה בסוגיא הראשונה במסכת פסחים).

יא בראשית כד, נח (וברש"י שם).

יב נדרים לב, א.

האמצעית של **רבקה** היא כב¹⁵⁴, **"הוי' אלהינו הוי'"**, עיקר היחוד של **"שמע ישראל"**, כנודע!^כ **"שמע ישראל גו'"** היינו מקור האהבה (**אחד** בגימטריא **אהבה**) – **"שמע... אחד. ואהבת"**.

אמא קיימה בעצמה 'בת תשעים לשוח בשדה'^{כד}, ב"חקל תפוחין קדישין", בזמן בו "המלך בשדה"^{כה}, בחדש אלול. כ"ד אלול בפרט הוא יום השבת קדש שקדם לעולם, כשממנו "בראשית ברא" בכ"ה באלול. גם כאן רמוזה האהבה של רבקה: **כד אלול** עולה 91, משולש **אהבה**. והנה, יום ההולדת של אמא, **יג (אהבה) תשרי**, עולה אהבה פעמים 71 (**"וחי בהם"**) ויום ההולדת ויום ההסתלקות יחד עולים 1 פעמים **אהבה** ברבוע, **אהבה** פעמים **הוי' הוי' הוי'** (שלושת השמות של ברכת כהנים, בה מברכים בניה את העם באהבה)!

"והחי יתן אל לבו", להנציח אותה בלימוד מדותיה הטובות – **"שנו מדותי"**, תורתי והמדות הטובות שלי^{כז} – שכל טוב ואהבה רבה.

יהי זכרה ברוך ותהא נשמתה צרורה בצרור החיים את הוי' אלהי ישראל^{כט}.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ומכאן ולהבא אך טוב וחסד ימצא אתכם כל הימים!

כב 154*307*613 (ל"ה 154 אין נקודה אמצעית) עולה ג"פ (ממוצע) **משיח, רבקה אלך**!

כג ראה גם שער הכוונות דרושי ק"ש דרושים היו. ובכ"מ.

כד עפ"י אבות פ"ה מכ"ב ("בן תשעים לשוח") ובראשית כד, סג ("ויצא יצחק לשוח בשדה", שם התפלל על זיווגו ופגש את רבקה).

כה לקו"ת ראה לב, א.

כו קהלת ז, ב.

כז גיטין סז, א.

כח ראה לוח "היום יום" כ"ג אלול, ובהקדמת הספר **שנו מדות**.

כט עפ"י שמואל"א כה, כט.

את אברהם בכל^{יג} – **"בת היתה לו ובכל שמה"**, ויש אומרים דהיינו רבקה כלתו^{טו}).

והנה, הערך הממוצע של שלש אותיות **"אלך"** הוא **טוב**. כלומר, **"אלך"** עולה **טוב טוב טוב**, 'חזקה' של טוב, טוב חזק מאד, 'גמלתהו טוב' באומרה **"אלך"**! **"[גמלתהו טוב] ולא רע"** עולה **רבקה**! באומרה **"אלך"** – **"הנה רבקה יצאת"**^{טז} מהקליפות ומתעצמת עם הטוב – **"טוב ולא רע"** (העולה **חי** ברבוע)! האמירה התקיפה **"אלך!"** לא היתה מעשה חד פעמי בלבד, אלא **"כל ימי חייה"** – כל ימי חיי חיותה על פני האדמה היא היתה בתנועה נפשית של **"אלך!"** דקדושה (וכך גם אחרי מותה, שהרי **"ילכו מחיל אל חיל"**, **"צדיקים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא"**^{טז} – היא ממשיכה ללכת בתוקף לקראת פני משיח צדקנו).

והנה, כל הפסוק של רבקה אמנו באשת חיל – **"גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה"** – עולה 951, **"שמע ישראל"**!^{יז} רבקה במילוי^{יח} – **ריש**

בית קוף הה – עולה 1118, **"שמע ישראל הוי' אלהינו הוי' אחד"**! **רבקה** (307) היא הנקודה האמצעית של 613, **תריג** מצות תורתנו הקדושה, בגימטריא **משה רבינו** – היא הנקודה האמצעית של משה בעלה (כידוע הכלל שהאשה היא הנקודה האמצעית של הבעל) – כאשר הנקודה

יג בראשית כד, א.

יד ב"ב טז, ב.

טו ראה גם דורש טוב לעמו חיי שרה (ובסעודת ר"ח אב תשס"ט).

טז בראשית כד, טו.

יז ראה פלח הרמון הוספות לחומש בראשית ד"ה "והנה רבקה יצאת", **שכינה ביניהם** פ"ד הערה יט.

יח תהלים פד, ח.

יט ע"פ ברכות סד, א; מו"ק כט, א.

כ דברים ו, ד. המרכיבים הראשוניים של 951 הם 3 ו-317, נמצא 'סוד' 951 – סכום המרכיבים הראשוניים

– הוא 320, בגימטריא **רבקה אהבה**!

כא מילוי **בן**, כמבואר בדא"ח (הנ"ל הערה ז) שהיא עיקר סוד שם **בן**.